

26/2 - 32.

1/1 - 1933

Fry
og Bi

**HAN
HUN
OG HAMLET**

Palladiums
første danske
Tone- og Sangfilm

HAN HUN OG HAMLET

Palladium-Lystspil

Isenesat af

Lau Lauritzen

Palladiums første danske
Tone- og Sangfilm

●
Personerne:

Eva Marguerite Viby
Styrmanden Hans W. Petersen
Institutbestyrerinden . Olga Svendsen
Teaterdirektøren Chr. Arhoff
Primadonnaen Erna Schrøder
Skipperen Jørgen Lund
Regissøren Ejnar Juhl
Kokken Arthur Jensen
Evas Far Chr. Schrøder
Evas Mor Willy Bille
En Sømand Johannes Andresen
En Skuespiller Alex Suhr
samt

Fyrtaarnet og
Bivognen

Institutbestyrerinden sætter Havemændene i Trit.

Resumé

I en Pension, hvor unge Piger er under streng Tugt, taales af det mandlige Køn kun to Eksemplarer, de to Gartnere — en lang og en lille — nemlig Fyrtaarnet og Bivognen. Men de unge Piger er glade for dem, for de kan spille paa Harmonika og synge Sange, baade muntre og vemodige.

Blandt de unge Piger er der een, Fy og Bi særlig beundrer, hun hedder Eva og er „skuespillergal“, hun vil til Scenen og drømmer om at blive en stor Skuespillerinde. I al Hemmelighed har hun indstuderet Scener af Shakespeare. Hun har overtalt Fy og Bi til at spille med, og en Aften, da alt er stille paa Skolen, lister de unge Piger ud af deres Senge og ned i Gymnastiksalen, hvor de under Jubel ser Fy som Polonius og Bi som Hamlet, medens Eva selv spiller Ophelia ... men pludselig staar Bestyrerinden i Døren, Tableau! Alle de unge Piger flygter op paa deres Værelser, og næste Dag udvises Eva fra Pensionen. Hun forlader den sammen med Fy og Bi, som har faaet deres Afsked.

Fy og Bi, der kender Evas Planer om at gaa til Scenen, følger efter hende

Musik i Haven.

Overrumplet midt i en dramatisk Scene.

En rigtig Sømands-Fox-trot.

(tiltrods for, at hun ikke vil have dem med sig, thi hun har fattet en Plan). Fy og Bi ser hende opsøge en ung Mand, der er Styrmand paa en Skonnert. Hun faar ham overtalt til at tage hende med til Strandby, thi der ligger et lille Teater, hvis Direktør har lovet Eva Debut som Ophelia.

Fy og Bi sniger sig ombord som blinde Passagerer, og først da Skibet er i rum Sø, bliver de opdaget. De faar Lov til at blive ombord, og Bi sættes i Arbejde som Kok, medens Fy skal klare Arbejdet som Jungmand. Man forstaar Fy og Bi's Forbløffelse, da de træffer paa Eva, thi hun er næsten ukendelig formummet i Sømandstøj. Kaptajnen taaler nemlig ikke Kvinder ombord, og Styrmanden har derfor præsenteret hende som sin Fætter, hvilket bringer Eva og vore to Venner i den ene vanskelige Situation efter den anden.

Der er trods alt hyggeligt ombord, og om Aftenen, da Skonnerten for fulde Sejl sejler mod den synkende Sol, bliver der Liv paa Dækket. Fy og Bi spiller op til en munter Sømandstep, hvori alle ombord deltager med Liv og Lyst undtagen den gamle Søulk af en Kaptajn, som smilende har været Vidne til Lystigheden. Men da Dansen er endt, træder han frem og siger, at nu vil han synge en Sang for dem *om Havet*, som han elsker, og medens

Søsygens Kvaler.

han synger af et varmt Sømandshjerte, glider Skibet ind i Natten ... Ak og Ve, det trækker op til Storm, og snart er Skibet en Kastebold paa Bølgerne. For vore tre Landkrabber er det ikke nogen behagelig Nat, og medens Vinden tuder, forsøger de hver paa sin Maade at klare sig i den haarde Sø.

I Strandby venter næste Dag Direktøren paa sin nye Primadonna ... Eva. Endelig kommer hun ledsaget af Fy og Bi, som bærer hendes Bagage. Opfyldt af straalende Drømme er hun traadt ind i Teatersalen, men med Forbløffelse ser hun sig om, Salen er lille og grim, rundt mellem Stolene kagler Høns, og ned mod hende kommer en mærkeligt udseende Fyr, der viser sig at være Direktøren.

Fy og Bi ser paa hinanden, det var ikke noget flot Sted at starte sin Berømmelse!

Direktøren, der straks kurtiserer denne nye Blomst i hans Have, præsenterer Eva for sin forrige Primadonna Frk. Glintermænd, der ser ondt til Eva, men fører hende bort for at vise hende Garderoben. Og da Maskinfolkene imidlertid erklærer Strejke, engagerer Direktøren Fy og Bi som Hjælpere paa Teatret ...

De tre Træffere i „Han, Hun og Hamlet“

Refrain. „Alle Fugle fløjter“.

mf. f.

1. 2. Al-le Fug-le fløj-ter paa en Sang om Kærlig-hed, rundt i Sko-vens Kro-ner kom-mer

Tekst: Carl Viggo Meincke. Udkommet hos Vilhelm Hansen, Musik-Forlag. Musik: Victor Cornelius.

Alle Fugle fløjter paa en Sang om Kærlighed,
 rundt i Skovens Kroner kommer Næbbene paa Gled.
 Lærken og Hr. Solsort synger søde Elskovsord,
 og de frække Spurve nyrer med i blandet Kor.
 Selv den gamle Ugle brummer med i lystigt Lag,
 og for Nattergalene er det en Hjertesag!
 Hvorfor skal saa vi to ikke ogsaa fløjte med,
 naar hele Verden fløjter paa en Sang om Kærlighed.

„I Medvind og Modvind“.

p con sentimento

1. 2. 1 Med-vind og Mod-vind vi to hol-der sam-men i blidt Vejr og skidt Vejr, i

Tekst: Aage Hermann. Udkommet hos Jac. Boesens Musik-Forlag. Musik: Chr. Thomsen.

Her i denne Have luger vi
 i samme Rosenbed,
 og naar den ene han snuer,
 saa hjælper den anden dermed,
 for vi snuer, og vi luger
 til samme Tid og Sted.
 I Medvind og Modvind vi to holder sammen,
 i blidt Vejr og skidt Vejr, i Solskin og Sne.
 Og sker der saa noget, saa siger vi jamen,
 der sker ikke noget, som ikke maa ske.

„Op i Toppen“.

Kor.

1-6 Op i Top-pen op i Top-pen snart i Syd og snart i Nord og fra

Tekst: Carl Viggo Meincke. Udkommet hos Jac. Boesens Musik-Forlag. Musik: Ejler Krahn.

At en Sømand
 elsker Søvand,
 har vi sunget om saa tit,
 men han elsker,
 ta' mig Fanden,
 ogsaa Kommenakvavit.
 Op i Toppen,
 op i Toppen,
 snart i Syd og snart i Nord,
 og fra Masten
 ned i Lasten,
 det er Sømandsliv ombord.